

21 NOVEMBER 2002. — Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, inzonderheid op artikel 6, § 1;

Gelet op de ordonnantie van 22 april 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse IA van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen;

Gelet op het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 maart 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse IB, II en III met toepassing van artikel 4 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen, gewijzigd bij de besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 oktober 2000, 23 mei 2001, 28 juni 2001, 6 september 2001 en 8 november 2001;

Gelet op het koninklijk besluit van 18 augustus 1986 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging veroorzaakt door nieuwe grote stookinstallaties, zoals gewijzigd bij het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 20 juli 1993;

Gelet op het advies van de Raad voor het Leefmilieu van 17 mei 2002;

Gelet op de beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 juni 2002 over het verzoek aan de Raad van State om advies te geven binnen een termijn van één maand;

Gelet op advies nr. 33.754/3 van de Raad van State, gevraagd op 1 juli 2002 en gegeven op 22 oktober 2002 met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op voorstel van de Minister van Leefmilieu,

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. Met dit besluit worden de bepalingen omgezet van richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties.

Dit besluit is van toepassing op stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 megawatt of meer, ongeacht het toegepaste brandstoftype (vaste, vloeibare of gasvormige brandstof). Die installaties vallen, naar gelang van het geval, onder rubriek 40 van de lijst gevoegd bij het besluit van 4 maart 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse IB, II en III met toepassing van artikel 4 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen of onder rubriek 212 van de lijst gevoegd bij de ordonnantie van 22 april 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse IA van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen.

Art. 2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1° "emissie" : uitworp van stoffen in de lucht door een stookinstallatie;

2° "rookgassen" : gasvormige uitworp die vaste, vloeibare of gasvormige emissies bevat; het debiet van rookgassen wordt berekend in kubieke meter per uur bij genormaliseerde temperatuur (273 K) en druk (101,3 kPa) en na aftrek van het waterdampgehalte, en wordt uitgedrukt in "Nm³/h";

3° "emissiegrenswaarde" : toelaatbare hoeveelheid van een stof die met de rookgassen van een stookinstallatie gedurende een bepaalde periode in de lucht mag worden uitgestoten; de emissiegrenswaarde wordt berekend in massa per volume rookgassen bij een zuurstofgehalte in de rookgassen van 3 volumepercent in het geval van vloeibare en gasvormige brandstoffen, van 6 volumepercent in het geval van vaste brandstoffen en van 15 volumepercent in het geval van gasturbines, en wordt uitgedrukt in "mg/Nm³";

4° "ontzwavelingspercentage" : de verhouding tussen de hoeveelheid zwavel die gedurende een bepaalde periode op de locatie van een stookinstallatie niet wordt uitgestoten en de hoeveelheid zwavel in de brandstof die in de stookinstallatie en de bijhorende voorzieningen wordt ingevoerd en in dezelfde periode wordt verbruikt;

5° "brandstof" : elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof waarmee de stookinstallatie wordt gevoed, met uitzondering van afvalstoffen die vallen onder het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 betreffende de verbranding van afval;

6° "stookinstallatie" : elk technisch toestel waarin brandstoffen worden geoxideerd teneinde de aldus opgewekte warmte te gebruiken.

Dit besluit is enkel van toepassing op stookinstallaties die bestemd zijn voor de opwekking van energie, met uitzondering van die welke de verbrandingsproducten rechtstreeks in productieprocedures gebruiken. Dit besluit is met name niet van toepassing op de volgende verbrandingsinstallaties :

a) installaties waarin de verbrandingsproducten worden gebruikt voor directe verwarming, droging of enige andere behandeling van voorwerpen of materialen, bijvoorbeeld herverhittingsovens en ovens voor warmtebehandeling;

b) naverbrandingsinstallaties, dit wil zeggen technische voorzieningen voor de zuivering van rookgassen door verbranding, die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd;

c) installaties voor het regenereren van katalysatoren voor het katalytisch kraakproces;

d) installaties om zwavelwaterstof om te zetten in zwavel;

e) in de chemische industrie gebruikte reactoren;

f) cokesbatterijovens;

g) windverhitters van hoogovens;

h) technische voorzieningen die bij de voortstuwing van een voertuig, schip of vliegtuig worden gebruikt;

i) gasturbines die op offshore-platforms worden gebruikt;

j) gasturbines die vóór 27 november 2002 een vergunning hebben gekregen of waarvoor, vóór 27 november 2002, naar het oordeel van het BIM een volledige vergunning is aangevraagd, mits de installatie niet later dan 27 november 2003 in gebruik genomen wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 6, § 1, en bijlage VI (A) en (B).

Installaties die worden aangedreven door diesel-, benzine- of gasmotoren zijn niet aan dit besluit onderworpen.

Wanneer twee of meer afzonderlijke nieuwe installaties zo worden geïnstalleerd dat hun rookgassen naar het oordeel van het BIM, met inachtneming van technische en economische omstandigheden, via één gemeenschappelijke schoorsteen zouden kunnen worden uitgestoten, wordt dit samenstel van installaties als één eenheid aangemerkt;

7° "gemengde stookinstallatie" : elke stookinstallatie die terzelfder tijd of beurtelings met twee of meer brandstoffen kan worden gevoed;

8° "nieuwe installatie" : elke stookinstallatie waarvoor de eerste bouwvergunning op of na 1 juli 1987 is verleend;

9° "bestaande installatie" : elke stookinstallatie waarvoor de eerste bouwvergunning vóór 1 juli 1987 is verleend;

10° "biomassa" : producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit plantaardig landbouw- of bosbouw materiaal dat gebruikt kan worden als brandstof om de energetische inhoud ervan te benutten, alsmede de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen :

a) plantaardig afval uit land- en bosbouw;

b) plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;

c) vezelachtig afval afkomstig van de productie van ruwe pulp en van de productie van papier uit pulp, indien het op de plaats van productie wordt meeverbrand en de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;

d) kurkafval;

e) houtafval, met uitzondering van houtafval dat ten gevolge van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of door het aanbrengen van een beschermingslaag gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, wat in het bijzonder het geval is voor houtafval afkomstig van bouw- en sloopafval;

11° "gasturbine" : een roterende machine die thermische energie in arbeid omzet, in hoofdzaak bestaande uit een compressor, een thermisch toestel waarin brandstof wordt geoxideerd om het werkmedium te verhitten, en een turbine;

12° "BIM" : Brussels Instituut voor Milieubeheer.

Art. 3. § 1. Onverminderd artikel 13 bevat iedere milieuvergunning voor een nieuwe stookinstallatie waarvoor vóór 27 november 2002 een volledige vergunning is aangevraagd en mits de installatie niet later dan 27 november 2003 in gebruik genomen wordt, voorschriften met betrekking tot de inachtneming van de in punt A van de bijlagen I tot en met V voor zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof vastgestelde emissiegrenswaarden.

§ 2. Iedere milieuvergunning voor een andere nieuwe stookinstallatie dan die welke zijn bedoeld in § 1, bevat voorschriften met betrekking tot de inachtneming van de in punt B van de bijlagen I tot en met V voor zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof vastgestelde emissiegrenswaarden.

§ 3. De milieuvergunning kan strengere emissiegrenswaarden en uitvoeringstermijnen opleggen dan die welke in de §§ 1 en 2 en in artikel 9 zijn genoemd.

De milieuvergunning kan ook emissiegrenswaarden voor andere verontreinigende stoffen opleggen, aanvullende eisen stellen of de aanpassing van de installaties aan de technische vooruitgang voorschrijven.

Art. 4. In afwijking van het bepaalde in bijlage I geldt voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van 400 MW of meer die niet meer dan de hierna volgende aantallen per jaar in bedrijf zijn (voortschrijdend gemiddelde over een periode van vijf jaar) :

— 2.000 uur tot 31 december 2015,

— 1.500 uur vanaf 1 januari 2016,

een SO₂-emissiegrenswaarde van 800 mg/Nm³.

Deze bepaling is niet van toepassing op nieuwe installaties waarvoor de vergunning overeenkomstig artikel 3, § 2, is verleend.

Art. 5. Voor nieuwe installaties waarvoor een milieuvergunning is verleend overeenkomstig artikel 3, § 2, of voor installaties waarop artikel 9 van toepassing is, wordt in de effectenstudie of het effectenverslag de technische en economische haalbaarheid van warmtekrachtkoppeling onderzocht.

Indien de haalbaarheid wordt bevestigd, rekening houdend met de markt- en distributiesituatie, worden de installaties in die zin ontworpen.

Art. 6. § 1. De in artikel 3 genoemde milieuvergunningen bevatten voorschriften inzake procedures bij storingen of uitvallen van de zuiveringsinrichting.

Meer bepaald bepaalt de vergunning dat ingeval de zuiveringsinrichting is uitgevallen en niet binnen 24 uur weer normaal functioneert, de installatie geheel of gedeeltelijk moet worden stilgelegd of met een weinig vervuilende brandstof in werking moet worden gehouden.

In elk geval bepaalt de milieuvergunning op welke manier en binnen welke termijn het BIM op de hoogte moet worden gesteld, waarbij die termijn niet meer dan 48 uur mag bedragen.

De som van de perioden van werking zonder zuiveringsinrichting mag in een periode van 12 maanden in geen geval meer bedragen dan 120 uur.

Het BIM kan uitzonderingen toestaan op de limieten van 24 uur en 120 uur, wanneer, naar zijn oordeel :

a) het absoluut noodzakelijk is om de energievoorziening in stand te houden, of

b) de installatie met de uitgevallen inrichting anders voor een beperkte tijd zou worden vervangen door een installatie die over het geheel genomen een hogere emissie zou veroorzaken.

§ 2. Het BIM kan de verplichting tot het naleven van de in artikel 3 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij installaties waar voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstoekt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen. De Europese Commissie wordt onverwijld op de hoogte gesteld van dergelijke gevallen door de Minister van Leefmilieu.

§ 3. Het BIM kan vrijstelling verlenen van de verplichte emissiegrenswaarden van artikel 3 voor een installatie die normaliter gasvormige brandstof gebruikt maar die als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening uitzonderlijk een andere brandstof moet gebruiken, en zonder vrijstelling zou moeten worden uitgerust met een zuiveringsinrichting, en dit voor maximum 10 dagen, tenzij er een absolute noodzaak bestaat om de energievoorziening in stand te houden. Die afwijking wordt als een wijziging van de exploitatievoorwaarden afgehandeld.

Zodra er zich een bijzonder geval voordoet, wordt het BIM hiervan onverwijld op de hoogte gesteld. De Minister van Leefmilieu deelt de informatie onmiddellijk aan de Europese Commissie mee.

Art. 7. § 1. Bij de toekenning van de milieuvergunning bedoeld in artikel 3, §§ 1 en 2, aan installaties die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen worden gevoed, en aan installaties die vallen onder artikel 9, stelt het BIM de emissiegrenswaarden als volgt vast :

a) ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de stookinstallatie zoals aangegeven in de bijlagen I tot en met V;

b) ten tweede, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door elk van de hierboven bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, en de uitkomst van elke vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;

c) ten derde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

§ 2. In polyvalente stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen, zelf verbruiken, zijn, niettegenstaande het bepaalde in § 1, de voorschriften inzake de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde (bepalende brandstof) onverminderd van toepassing, indien tijdens de werking van de installatie het aandeel van de door deze brandstof geleverde warmte ten minste 50 % bedraagt van de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen.

Indien het aandeel van de beslissende brandstof kleiner dan 50 % is, wordt de emissiegrenswaarde naar rato van de door elke brandstof geleverde warmte en gelet op de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen als volgt bepaald :

a) ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen die overeenkomt met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in de bijlagen I tot en met V;

b) ten tweede, door de emissiegrenswaarde te berekenen voor de bepalende brandstof (de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde op grond van de bijlagen I tot en met V of, in geval van twee brandstoffen met dezelfde emissiegrenswaarde, de brandstof die de grootste hoeveelheid warmte levert); deze waarde wordt verkregen door de in de bijlagen I tot en met V vermelde grenswaarde voor deze brandstof met twee te vermenigvuldigen en van de uitkomst ervan de emissiegrenswaarde voor de brandstof met de laagste emissiegrenswaarde af te trekken;

c) ten derde, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door de berekende emissiegrenswaarde van de bepalende brandstof te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door de bepalende brandstof geleverde warmte en elk der andere grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, en de uitkomst van elke vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;

d) ten vierde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

§ 3. Als alternatief voor § 2 kunnen voor zwaveldioxide de volgende gemiddelde emissiegrenswaarden worden toegepast (ongeacht de gebruikte brandstofcombinaties) :

a) voor nieuwe installaties als bedoeld in artikel 3, § 1 : 1.000 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij;

b) voor nieuwe installaties als bedoeld in artikel 3, § 2 : 600 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij, met uitzondering van gasturbines.

Het BIM ziet erop toe dat de toepassing van deze bepaling niet tot een verhoging van de emissies van bestaande installaties leidt.

§ 4. Bij de toekenning van de in artikel 3, leden 1 en 2, bedoelde vergunning aan installaties die beurtelings met twee of meer brandstoffen worden gevoed en in het geval van dergelijke installaties waarop artikel 9 van toepassing is, zijn de in de bijlagen I tot en met V genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

Art. 8. Rookgassen uit stookinstallaties worden op gecontroleerde wijze uitgestoten via een schoorsteen. De uitstootvoorschriften worden vermeld in de milieuvergunning bedoeld in artikel 3, alsook in de vergunningen voor installaties waarop artikel 9 van toepassing is. Het BIM zorgt er met name voor dat de schoorsteenhoogte zo wordt berekend dat er geen gevaar bestaat voor gezondheid of milieu. Dit element wordt met name ontwikkeld in de effectenstudie of het effectenverslag.

Art. 9. Bij uitbreiding van een stookinstallatie met ten minste 50 MW, zijn de emissiegrenswaarden van punt B van de bijlagen I tot en met V van toepassing op het nieuwe gedeelte van de installatie; zij worden vastgesteld op grond van het thermische vermogen van de gehele installatie. Dit geldt niet voor de gevallen bedoeld in artikel 7, §§ 2 en 3.

Heeft de exploitant van een stookinstallatie een belangrijke wijziging voor, namelijk een verandering van het vermogen met meer dan 10 % of iedere verandering die naar de mening van het BIM aanzienlijke negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid of het milieu kan hebben, dan zijn de emissiegrenswaarden van punt B van de bijlagen I tot en met V met betrekking tot SO₂, NO_x en stofdeeltjes van toepassing.

Art. 10. De nodige maatregelen om de controle te verzekeren op de naleving van de exploitatievoorwaarden vastgesteld in dit besluit of in de vergunning voor de exploitatie van de stookinstallatie, met name de emissiemetingen overeenkomstig bijlage VI, punt A, geschieden voor rekening van de exploitant.

Art. 11. De milieuvergunning moet in elk geval de verplichting omvatten om het BIM binnen een redelijke termijn in kennis te stellen van de resultaten van de continumetingen, de controle op de meetapparatuur, de niet-continue metingen en alle overige metingen die werden verricht om de naleving van dit besluit te kunnen beoordelen. De milieuvergunning kan eveneens bepalen in welke vorm die gegevens moeten worden doorgegeven.

Art. 12. § 1. Bij continumetingen worden de in punt A van de bijlagen I tot en met V bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien uit de evaluatie van de resultaten voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat

a) geen kalendermaandgemiddelde boven de emissiegrenswaarden ligt, en

b) in het geval van :

i) zwaveldioxide en stof, 97 % van alle 48-uurgemiddelden 110 % van de emissiegrenswaarden niet te boven gaat;

ii) stikstofoxiden, 95 % van alle 48-uurgemiddelden 110 % van de emissiegrenswaarden niet te boven gaat.

Met de in artikel 6 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

§ 2. Indien uitsluitend niet-continue metingen of andere geschikte bepalingsmethoden zijn vereist, worden de in de bijlagen I tot en met V bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien de resultaten van alle meetcycli of van deze andere methoden, die overeenkomstig de door het BIM vastgelegde regels zijn bepaald en vastgesteld, de emissiegrenswaarden niet overschrijden.

§ 3. In de gevallen bedoeld in artikel 4 worden de ontzwavelingspercentages geacht te zijn bereikt, indien uit de evaluatie van metingen die zijn verricht overeenkomstig bijlage VI, deel A, punt 3, blijkt dat alle kalendermaandgemiddelden of alle voortschrijdende maandgemiddelden voldoen aan de vereisten betreffende de ontzwavelingspercentages.

Met de in artikel 6 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

§ 4. Voor nieuwe installaties met een vergunning die overeenkomstig artikel 3, § 2, is verleend, worden de emissiegrenswaarden geacht te zijn nageleefd, indien voor de bedrijfsuren in een kalenderjaar :

a) geen gevalideerd daggemiddelde hoger is dan de toepasselijke cijfers in punt B van de bijlagen I tot V;

b) 95 % van alle gevalideerde uurgemiddelden in één jaar niet hoger is dan 200 % van de toepasselijke cijfers in punt B van de bijlagen I tot V.

De "gevalideerde gemiddelden" worden bepaald overeenkomstig bijlage VI, deel A, punt 6.

Met de in artikel 6 bedoelde perioden alsmede perioden van opstarten en stilleggen wordt geen rekening gehouden.

Art. 13. § 1. Het koninklijk besluit van 18 augustus 1986 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging veroorzaakt door nieuwe grote stookinstallaties wordt opgeheven vanaf 27 november 2002.

§ 2. Dit besluit treedt in werking op 27 november 2002.

Art. 14. De Minister van Leefmilieu is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 21 november 2002.

Namens de Brusselse Hoofdstedelijke Regering :

De Minister-President,

F.-X. de DONNEA

De Minister van Leefmilieu,

D. GOSUIN